

§ 1 for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen yderligere kan forhøje Betalingen for Hundetegn indtil 30 Kr. Derhos kan Byraadet eller Kommunalbestyrelsen i enkelte Tilfælde, hvor Hundehold skjøntes at være en Nødvendighed for Bedkommende, paa Ansøgning for 1 Aar ad Gangen indrømme Nedsættelse i eller Eftergivelse af det Beløb, hvormed Afgiften saaledes maatte være bleven forhøjet udover den lobbestemte Betaling for Hundetegn.

§ 4.

Gierne af løsgaaende Hunde ere ansvarlige for, at disse ikke bide Nogen, ikke sønderrive Nogens Klæder eller paa anden Maade forarsage Nogen Skade, og ikke forulempe de Besøgende ved at fare imod dem eller ved gøende at forfølge dem. Forulempes Nogen paa en af de fornævnte Maader af en Hund, uden selv at være Skyld deri, anses Gieren med Bøder indtil 200 Kr., hvorhos han er pligtig til at erstatte den Skade, Hunden maatte have forarsaget, forsaavidt Skaden lader sig erstatte med Penge, og til at udrede Dypreisning for Sveie og Smerte samt den Udyde, der maatte være fremkommen.

Har Hunden ifølge Overenskomst Tilhold hos en Anden end Gieren, paahviler Ansvaret den Førstnævnte.

Sager angaaende Overtrædelse af denne Paragraf behandles som offentlige Politisager, i Kjøbenhavn i Overensstemmelse med de før Lov af 11te Februar 1863 for offentlige Politisager gjældende Regler.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Paa Foranledning af Kjøbenhavns Magistrat fremsatte Ministeriet i Rigsdagens Samling 1883—84 for Landstthinget et Forslag til Lov om Forandring i Lov af 28de Januar 1856 om Hundeaafgiften i Kjøbenhavn m. M., hvilket Forslag, efter at Landstthinget at være vedtaget i forandret Skikkelse og derpaa i Folkethinget at være undergivet 1ste Behandling, af dette Thing henvisstes til et Udvalg, der imidlertid ikke naaede til at afgive Betænkning derover. Idet man derfor paany skal forelægge Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det vedtoges af Landstthinget (Rigsdagstidenden 1883—84 Bilag C. Sp. 278), skal man, med Hensyn til de i Forslaget af Ministeriet foretagne Endringer og Tilføielser bemærke følgende:

ad § 2.

§ Denne Paragrafs sidste Stykke er der foretaget en lille Ændring, idet der, saaledes som Forslaget var vedtaget af Landstthinget, ikke skulde løses Tegn for Hunde, af hvilke

der ikke svarede Afgift i Genhold til Paragrafens 2det Stykke, hvorimod Ministeriet har foreslaet, at der altid skal løses Tegn, men at dette i det angivne Tilfælde skal meddeles gratis. Man er herved gaaet ud fra, at det maa anses for det naturligeste og sikreste Kjendetegn paa, at en Hund ikke er herreløs, at den bærer Tegn, og at det derfor bør være Regel, at alle Hunde skulle bære Tegn, hvilket ogsaa er stemmende med Reglen i Kjøbenhavns Politivedtægt af 22de Juni 1883 § 46.

ad § 3.

Denne Paragraf skyldes et Andragende fra det staaende Udvalg for den danske Kjøbstadsforening, som fremkom under Sagens Behandling i Landstthinget efter Afgivelsen af Udvalgsbetænkningen, men som dette ikke fandt Anledning til at tage under nærmere Overveielse for ikke at opholde Lovforslagets Fremme (Landsth. Tid. Sp. 198—99). Andragerne udtalte, at Hundeholdet ogsaa i